

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΔ΄ Δευτέρα 20 Νοεμβρίου 2023

Θα ολοκληρώσουμε τη συνεδρίαση με τη δέκατη πέμπτη με αριθμό 376/13-11-2023 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Α΄ Θεσσαλονίκης της Κοινοβουλευτικής Ομάδας «Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας» κ. Ιωάννη Δελή προς τον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, με θέμα: «Προβλήματα των σχολικών μονάδων της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης στο Δροσερό Ξάνθης».

Θα απαντήσει η Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Πολιτισμού, κ. Δόμνα - Μαρία Μιχαηλίδου.

Παρακαλώ πολύ, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, πάρα πολλές φορές, χρόνια τώρα, από το μακρινό 2009, κάναμε, ως ΚΚΕ, κοινοβουλευτικές παρεμβάσεις για τα μεγάλα προβλήματα που έχουν τα σχολεία στο Δροσερό της Ξάνθης, μια συνοικία στην άκρη της πόλης, για να μην πω στο περιθώριο της πόλης, καταδικασμένη από την αδιαφορία του κράτους, είτε του κεντρικού είτε του τοπικού.

Παρά το ότι έχουν γίνει, όμως, τόσες πολλές κοινοβουλευτικές παρεμβάσεις από τη μεριά μας, δεκατέσσερα χρόνια μετά -τόσα έχουν περάσει από το 2009- και δεν έχει γίνει ακόμη το παραμικρό από τη μεριά της πολιτείας, ως όφειλε, για να βελτιωθεί η κατάσταση στα σχολεία του Δροσερού της Ξάνθης.

Ας τα πάρουμε με τη σειρά. Το 15^ο Νηπιαγωγείο. Αυτός είναι ο τίτλος του. Αυτό στεγάζεται σε μια βαρέως προκάτ κατασκευή με δύο αίθουσες και μια αίθουσα -ο Θεός να την κάνει αίθουσα, η οποία πριν ήταν το γραφείο των εκπαιδευτικών δηλαδή- και στις οποίες αυτές οι τρεις αίθουσες καλούνταν να φοιτήσουν -ακούστε- πάνω από εκατόν πενήντα ήδη εγγεγραμμένα νήπια. Τώρα σε αυτές τις υποδομές, για αρκετές μάλιστα εβδομάδες και μέχρι να γίνει η δεύτερη φάση πρόσληψης των αναπληρωτών, υπήρχε μία νηπιαγωγός.

Σήμερα όλη αυτή την απαράδεκτη κατάσταση καλούνται να την αντιμετωπίσουν τέσσερις αναπληρώτριες νηπιαγωγοί στις οποίες, όμως, και εφόσον υπήρχαν οι αίθουσες, γιατί δεν υπάρχουν αίθουσες, υπάρχουν μονάχα τρεις, αναλογούν σύμφωνα με τον νόμο το μέγιστο εκατό παιδιά, είκοσι πέντε σε κάθε τμήμα, και όχι εκατόν πενήντα που είναι τα εγγεγραμμένα σήμερα.

Πάμε στα δημοτικά σχολεία, το 15^ο και το 20^ο. Ακούστε. Αυτά τα δύο σχολεία χρησιμοποιούν είκοσι οκτώ συνολικά αίθουσες. Οι έξι από αυτές είναι προκάτ βαρέως τύπου, οι τρεις βρίσκονται μέσα στο πανύψηλο γυμναστήριο του σχολείου και οι υπόλοιπες δεκαεννέα σε κοντέινερ, λες και βρίσκονται στην αποβάθρα κάποιου λιμανιού, σε δύο από τα οποία μάλιστα δεν χωρούν πάνω από δέκα μαθητές. Τώρα αν αυτό μπορεί κανείς να το πει σχολική τάξη, αυτό είναι άλλο θέμα. Σε αυτές τώρα τις συγκεκριμένες υποδομές που μόλις ανέφερα, σε πάρα πολλά τμήματα είναι εγγεγραμμένοι πάνω από είκοσι πέντε μαθητές, παρά το ότι ο νόμος προβλέπει ρητά ότι δεν μπορεί να είναι πάνω από είκοσι πέντε.

Το συμπέρασμα νομίζω προκύπτει αβίαστα, κυρία Υπουργέ, ότι οι υποδομές που υπάρχουν στη συγκεκριμένη συνοικία, στο Δροσερό της Ξάνθης, για το νηπιαγωγείο και για τα δύο δημοτικά, δεν επαρκούν. Είναι προφανές ότι δεν επαρκούν για τη φοίτηση των εγγεγραμμένων μαθητών των σχολείων και λειτουργούν αναγκαστικά τμήματα με περισσότερα από είκοσι πέντε μαθητές.

Σας ρωτάμε, λοιπόν, τι θα κάνετε για να λειτουργήσουν τμήματα με όριο τους είκοσι πέντε μαθητές. Τι θα κάνετε για να καλυφθούν- αυτό υπάρχει στο

αρχικό κείμενο της ερώτησης- οι ώρες της θεατρικής αγωγής, των εικαστικών και των αντίστοιχων ειδικοτήτων -θα αναφερθώ σε αυτά στη δευτερολογία μου, δεν μου φτάνει τώρα ο χρόνος- να λειτουργήσει το τμήμα ένταξης, για το σχολικό νοσηλευτή και τι θα κάνετε, τέλος πάντων, για να λυθεί επιτέλους αυτό το οξύτατο στεγαστικό πρόβλημα στο Δροσερό της Ξάνθης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Δελή.

Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΔΟΜΝΑ - ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Βουλευτά, πράγματι τα σχολεία στο Δροσερό Ξάνθης έχουν εδώ και πολλά χρόνια προβλήματα και προβλήματα σχολικής στέγης. Μάλιστα, τα τελευταία χρόνια τα προβλήματα αυτά έχουν ενταθεί λόγω μιας σημαντικής αύξησης του πληθυσμού, η οποία όπως είναι φυσιολογικό και λογικό αποτυπώνεται και στις εκπαιδευτικές ανάγκες. Ωστόσο, το πρόβλημα πρέπει να αποτυπωθεί στις πραγματικές του διαστάσεις, γιατί μόνο τότε θα είμαστε σε θέση να κατανοήσουμε το ζήτημα στην ουσία του και να βρούμε τη λύση που χρειάζεται, τη λύση που του αναλογεί.

Αναφέρεστε στα δύο δημοτικά σχολεία 15^ο και 20^ο, καθώς και στο 15^ο Νηπιαγωγείο Ξάνθης, τα οποία αποτελούν ένα ενιαίο σχολικό συγκρότημα. Σήμερα στα σχολεία αυτά φαίνεται -γιατί ζήτησα από τις υπηρεσίες μας να μας το αποτυπώσουν- να είναι εγγεγραμμένοι τετρακόσιοι εξήντα δύο μαθητές στο 15^ο, τριακόσιοι ογδόντα τέσσερις στο 20^ο Δημοτικό και εκατόν ενενήντα οκτώ μαθήτριες και μαθητές στο νηπιαγωγείο.

Πόσοι, όμως, από αυτούς φοιτούν πραγματικά; Πόσοι, δηλαδή, είναι ενεργοί μαθητές; Το γραφείο μου μίλησε με τη διευθύντρια της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και η πληροφορία που μας έδωσε, η οποία αποτυπώνεται και στο myschool, είναι ότι ο αριθμός όλων όσοι φοιτούν στα δύο δημοτικά είναι περίπου τριακόσιοι ογδόντα μαθήτριες και μαθητές και σε κάθε περίπτωση ο αριθμός αυτός δεν ξεπερνά τους τετρακόσιους σαράντα. Δηλαδή είναι τριακόσιοι ογδόντα ενεργοί μαθητές σε ένα σύνολο χιλίων σαράντα τεσσάρων εγγεγραμμένων. Συνεπώς, η αναφορά σε τμήματα όπου ο αριθμός των μαθητών ξεπερνά το όριο που βάζει το Υπουργείο είκοσι πέντε συν το 10% δεν είναι ακριβείς. Οι αριθμοί αυτοί επιβεβαιώνονται από στοιχεία, όπως είπα του myschool, για την προηγούμενη χρονιά.

Συγκεκριμένα τώρα, στην προηγούμενη σχολική χρονιά εκατόν τριάντα συνολικά μαθητές έμειναν στην ίδια τάξη λόγω ελλιπούς φοίτησης. Όλες και όλοι αυτοί οι μαθητές εγγράφονται υποχρεωτικά στην ίδια τάξη και προσμετρώνται στο μαθητικό δυναμικό των σχολείων. Συγκεκριμένα, στα δύο δημοτικά από τους διακόσιους είκοσι εγγεγραμμένους μαθητές της πρώτης τάξης μόνο ογδόντα ένας φοιτούν σύμφωνα με την ηλικία τους, δηλαδή είναι γεννημένοι το 2017. Στην ίδια τάξη επίσης, δηλαδή στην πρώτη δημοτικού, φέρεται να είναι εγγεγραμμένοι από τους διακόσιους είκοσι μαθητές σαράντα οποίοι είναι όχι έξι χρονών, αλλά από εννέα μέχρι δεκατριών χρονών, δηλαδή μέχρι και ηλικία γυμνασίου.

Παραθέτω όλα αυτά τα στοιχεία διότι σε αυτά αποτυπώνεται το πιο σημαντικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι εν λόγω τοπικές κοινωνίες. Αναφέρομαι, κύριε Βουλευτά, στη σχολική διαρροή, ένα πρόβλημα με πολλές παραμέτρους, μεταξύ αυτών και ένα ιδιαίτερο κοινωνικό προφίλ της τοπικής κοινωνίας που διαχρονικά χαρακτηρίζει παγιωμένες στερεοτυπικές αντιλήψεις.

Εδώ πρέπει να είμαστε όλοι μαζί και να δούμε το πρόβλημα κατάματα, έτσι όπως είναι. Το πρόβλημά μας εκεί είναι η σχολική διαρροή. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι είναι σημαντικό το ζήτημα του στεγαστικού προβλήματος και χρειάζεται μια σημαντική πρόοδο σε αυτό ώστε να λύσουμε και μερικώς το ζήτημα της σχολικής διαρροής.

Άλλωστε, όπως το είπατε και εσείς, εδώ και αρκετά χρόνια συζητείται η ανάγκη το 20^ο Δημοτικό να αποκτήσει δική του στέγη. Να σας θυμίσω, όμως, το ξέρετε καλύτερα από εμένα ως εκπαιδευτικός και ως πολύ πιο έμπειρος κοινοβουλευτικός, ότι η ανέγερση σχολείων, η επισκευή, η συντήρηση, η βελτίωση των υποδομών είναι αποκλειστική αρμοδιότητα των δήμων.

Παρ' όλα αυτά, το Υπουργείο μας όχι μόνο δεν επικαλείται αναρμοδιότητα, αλλά η συγκεκριμένη Κυβέρνηση είχε συμβάλλει αποφασιστικά στην επίλυση του ζητήματος.

Το 2022 με τον τότε Υφυπουργό κ. Συρίγο είχε βρεθεί λύση, να στεγαστεί το 20^ο Δημοτικό σε κτήριο που θα παραχωρούσε το ΙΝΕΔΙΒΙΜ, ο εποπτευόμενος φορέας του Υπουργείου Παιδείας. Ωστόσο, η απόφαση αυτή έμεινε στα χαρτιά. Η δημοτική αρχή η οποία γνωρίζει πολύ καλύτερα τα προβλήματα ως οφείλει και από αρμοδιότητα αλλά και ως ούσα εκεί πέρα, δεν αξιοποίησε τη λύση αυτή και ακόμα παραμένει το ζήτημα αυτό δυστυχώς χωρίς λύση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ, την κυρία Υφυπουργό.

Τον λόγο έχει ο κ. Δελής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Αναφερθήκατε, κυρία Υπουργέ, στη σχολική διαρροή, αλλά δεν αποφύγατε τον πειρασμό να την επικαλεστείτε ως δικαιολογία για να δικαιολογήσετε αυτή την απαράδεκτη κατάσταση που υπάρχει. Ελπίζω στη δευτερολογία σας -δεν βιάζομαι- να αναφερθείτε σε συγκεκριμένα μέτρα της Κυβέρνησής σας για να μειωθεί -για να μην πω, να ακυρωθεί- η οποιαδήποτε σχολική διαρροή. Θα περιμένω τη δευτερολογία σας.

Όμως θέλω να ξεκινήσω, συμπληρώνοντας την αρχική μου ερώτηση, για το τι χάνουν αυτά τα παιδιά που ανήκουν σε έναν πληθυσμό ιδιαίτερα ευάλωτο. Μιλάμε για αλλόγλωσσα παιδιά, μιλάμε για παιδιά που μιλάνε τη γλώσσα Ρομανί, μιλάμε για τουρκόφωνους. Μιλάμε δηλαδή για συνανθρώπους μας οι οποίοι δεν είναι ενταγμένοι όπως θα έπρεπε στην κοινωνία την οποία ζουν με τον τρόπο που είναι όλοι οι υπόλοιποι άνθρωποι.

Σ' αυτά, λοιπόν, τα δημοτικά σχολεία υπάρχουν ελάχιστες ώρες διδασκαλίας εικαστικών και θεατρικής αγωγής από εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων. Ερώτηση: Γιατί; Αυτά τα παιδιά δεν έχουν ανάγκη από την τέχνη; Είναι παιδιά ενός κατώτερου Θεού; Δεν έχει προσληφθεί ακόμη ο απαραίτητος σχολικός νοσηλευτής για έναν μαθητή, ο οποίος έχει καταθέσει και σχετική γνωμάτευση. Γιατί, αυτά τα παιδιά δεν έχουν το ίδιο δικαίωμα με τα άλλα; Όχι ότι στα άλλα έχουν καλυφθεί αυτές οι ανάγκες, αλλά δεν θα έπρεπε ειδικά σε αυτά τα παιδιά να καλύπτονται οι ανάγκες τους κατά προτεραιότητα μια που ανήκουν στις λεγόμενες Ζώνες Εκπαιδευτικής Προτεραιότητας, τις ΖΕΠ;

Για τις τάξεις υποδοχής των ΖΕΠ, αυτών των ζωνών, αντί για δύο εκπαιδευτικούς σε ένα σχολείο με πολύ μεγάλη συγκέντρωση -η πλειοψηφία των μαθητών είναι αλλόγλωσσοι με γλώσσα Ρομανί και τουρκόφωνοι- υπάρχει ένας. Και βέβαια δεν λειτουργεί ούτε το τμήμα ένταξης. Ξέρετε και σε αυτά τα παιδιά και σε αυτούς τους πληθυσμούς υπάρχουν διαγνώσεις μαθητών που

έχουν ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και θα χρειαστεί, χρειάζεται, να λειτουργούν και εκεί τμήματα ένταξης. Τίποτα από όλα αυτά!

Για να πάμε τώρα τη συζήτηση στο ουσιαστικό κομμάτι, σωστά εντοπίσατε τη ρίζα του προβλήματος. Είναι η σχολική διαρροή. Γιατί, όμως, υπάρχει αυτή η σχολική διαρροή; Και κυρίως μετά το γιατί είναι τι κάνει η Κυβέρνησή σας, τι κάνουν οι ελληνικές κυβερνήσεις γι' αυτή τη σχολική διαρροή. Τι κάνουν οι ελληνικές κυβερνήσεις για την υποχρεωτικότητα της εκπαίδευσης; Η εξάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση, κύριε Πρόεδρε, θεσμοθετήθηκε στη χώρα μας το 1928 από την τελευταία κυβέρνηση του Ελευθερίου Βενιζέλου και ακόμα δεν έχει γίνει πράξη. Τι κάνουν για την υποχρεωτικότητα της εννιάχρονης σχολικής εκπαίδευσης, η οποία θεσμοθετήθηκε πριν από πενήντα χρόνια σχεδόν, το 1976; Η απάντηση είναι τίποτα, εκ του αποτελέσματος.

Επικαλεστήκατε τότε όχι τους εγγεγραμμένους αλλά το πόσοι μαθητές φοιτούν. Και αν, κυρία Υπουργέ, πάνε να φοιτήσουν αύριο αυτά τα παιδιά, τι θα γίνει; Δηλαδή αποδεχόσαστε αυτή την κατάσταση. Μην ξεκινάτε ανάποδα και λέτε ότι σε αυτό το τμήμα φοιτούν είκοσι παιδιά. Εγγεγραμμένα είναι τριάντα πέντε. Για να πάμε να βρούμε τα υπόλοιπα παιδιά να τα φέρουμε στην τάξη να μάθουν κι αυτά γράμματα, γιατί έχουν και αυτά τα ίδια μορφωτικά δικαιώματα όπως τα άλλα.

Αυτό είναι το ζήτημα. Αυτό είναι το πραγματικό πρόβλημα. Θα περιμένουμε να ακούσουμε -και θα αγωνιζόμαστε για αυτά, δεν θα περιμένουμε μονάχα με σταυρωμένα τα χέρια- ουσιαστικά μέτρα, που να εξασφαλίζουν το δικαίωμα όλων των παιδιών και ιδιαίτερα αυτών των παιδιών στη μόρφωση και στο σχολείο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Δελή.

Τον λόγο έχει η κυρία Υφυπουργός.

ΔΟΜΝΑ - ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Βουλευτά, η σχολική διαρροή είναι το πρόβλημά μας. Βεβαίως είναι και ζήτημα η σχολική στέγη στο συγκεκριμένο σχολείο, ένα ζήτημα το οποίο αφορά στην αρμοδιότητα της τοπικής κοινωνίας, της τοπικής αυτοδιοίκησης το οποίο βέβαια και ως αρμόδιο Υπουργείο και ως πολίτες και Κυβέρνηση και πολιτεία που νοιάζεται για τα παιδιά, βεβαίως και κοίτα να το λύσει. Και γι' αυτό αρμόδια Υφυπουργός του Υπουργείου πριν ένα κιόλας χρόνο είχε πάει να δώσει τη λύση της παραχώρησης κτηρίου, που αν και δεν είναι αρμοδιότητα του Υπουργείου Παιδείας, αλλά ανήκει στο Υπουργείο Παιδείας και συγκεκριμένα στον εποπτευόμενο φορέα στο ΙΝΕΔΙΒΙΜ.

Τρία ζητήματα θέλω να θίξω. Το πρώτο είναι η προτεραιότητα της μείωσης της σχολικής διαρροής και το τι έχει κάνει η Κυβέρνηση αυτή γι' αυτό. Το δεύτερο είναι το ζήτημα της στελέχωσης στο συγκεκριμένο σχολείο και τρίτον είναι το κτηριολογικό, στο οποίο αναφέρεται στο ότι θα είναι και πολύ σύντομη διασύνδεση.

Τι έχουμε κάνει στη διασύνδεση επιδοματικής πολιτικής με τη φοίτηση στο σχολείο; Για να λύσουμε ολικώς το πρόβλημα, το σπουδαίο πρόβλημα -και δημογραφικά μπορούμε κιόλας να το εντοπίσουμε και να το εντοπίσουμε δημογραφικά, να το εντοπίσουμε γεωγραφικά- της σχολικής διαρροής έχουμε

σχεδιάσει ένα παζλ, μια βεντάλια από διαφορετικά μέτρα. Γιατί ένα μέτρο δεν λύνει όλα τα προβλήματα.

Να σας πω κάτι το οποίο κάναμε και μάλιστα μπορώ να σας πω και με περηφάνια ότι το έκανα και εγώ η ίδια στο προηγούμενο πόστο μου και μπορεί να ήταν και η πρώτη νομοθετική ρύθμιση την οποία έφερα εδώ στο εθνικό Κοινοβούλιο. Κατόπιν προτάσεως του Συνηγόρου του Πολίτη διασυνδέσαμε την επιδοματική πολιτική της χώρας με την υποχρεωτική φοίτηση στα σχολεία. Δεν θυμάμαι -και εδώ θα ήθελα και τη βοήθεια του Προεδρείου- αν το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είχε ψηφίσει τη διάταξη αυτή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Δεν το είχαμε καταψηφίσει πάντως.

ΔΟΜΝΑ - ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Γιατί η Αξιωματική Αντιπολίτευση τότε προς μεγάλη μου έκπληξη το είχε καταψηφίσει.

Και αυτή, αν θέλετε, η διασύνδεση επιδοματικής πολιτικής με υποχρεωτική φοίτηση όχι απλά εγγραφή -αυτό ήταν το κλειδί- η οποία έβγαине στο τέλος της χρονιάς μέσα από τις παρουσίες οι οποίες ήταν εγγεγραμμένες στο myschool, είχε μια καθυστέρηση εφαρμογής. Και αυτό γιατί πέρασε στα χρόνια της πανδημίας οπότε δεν ήταν υποχρεωτική η φοίτηση για όλα τα παιδιά. Οπότε αυτό που μας ενημερώνουν και για το συγκεκριμένο σχολείο, η διευθύντρια πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, είναι ότι σε σημαντικό βαθμό έχει λειτουργήσει το μέτρο αυτό. Έχει λειτουργήσει σε ολικό βαθμό; Έχουμε καταφέρει να λύσουμε το πρόβλημα της σχολικής διαρροής μόνο με αυτό; Όχι. Έχει βοηθήσει; Έχει βοηθήσει. Και περιμένουμε να βοηθήσει ακόμα παραπάνω.

Τι άλλο κάνουμε γι' αυτό; Πιστεύουμε πολύ στην παρουσία και στη στήριξη που λαμβάνουν τα παιδιά μέσα από το δίκτυο κοινωνικών λειτουργών και ψυχολόγων. Έχουμε διπλάσιους απ' όσους είχαμε στο παρελθόν. Θέλουμε να τους αυξήσουμε ακόμα πιο πολύ. Και ακόμα πιο σημαντικό -αν θέλετε- για μένα είναι το συγκεκριμένο πρωτόκολλο στο οποίο δουλεύουμε τώρα για το τι κάνουν. Γιατί το θέμα δεν είναι μόνο να είναι εκεί. Το θέμα είναι να είναι και συγκεκριμένες οι αρμοδιότητες που έχουν στα σχολεία και να είναι σημαντικό και σαφές ότι βλέπουν όλα τα παιδιά, όχι μόνο κάποιο κατόπιν έγκρισης γονέα αν θεωρήσουν ότι υπάρχει πρόβλημα. Όχι, πρέπει να πλαισιώνουν οριζοντίως όλα τα παιδιά για να κανονικοποιούν και τη δική τους την παρέμβαση και τη δική τους παρουσία.

Και τρίτον είναι η εξωστρέφεια στα σχολεία. Οι μαθητές μέσα από προγράμματα «ERASMUS» μέσα από προγράμματα «eTwinning», μέσα από ακόμα και αυτά που κάνουν στα εργαστήρια δεξιοτήτων, ακόμα και στις σχολικές εκδρομές τις οποίες ξανακοιτούμε εντατικά τώρα γιατί χρειάζεται αναδιαμόρφωση το πλαίσιο τους, η εξωστρέφεια αυτή δίνει περισσότερο ενδιαφέρον στους μαθητές για το σχολείο και άρα δημιουργεί παραπάνω θελκτικούς παράγοντες για την παρουσία τους και όχι για τη διαρροή τους από αυτό.

Όσο αφορά τώρα τη στελέχωση. Στο συγκεκριμένο σχολείο σήμερα που μιλάμε -για να είμαι σωστή και σαφής- πέραν της σχολικής νοσηλεύτριας κενά δεν υπάρχουν. Δόθηκαν όλες οι θέσεις πέραν της σχολικής νοσηλεύτριας, την οποία κοιτούμε και καλά κάνατε και μας το θέτετε, γιατί είναι μεγάλα τα νούμερα και μεγάλοι οι αριθμοί και δυστυχώς υπάρχουν πράγματα στα οποία στοχεύουμε και δεν τα καταφέρνουμε πάντα. Δόθηκαν όλοι όλες οι ειδικότητες στο σχολείο αυτό. Όμως με αναρρωτικές άδειες πολλοί δυστυχώς εκ των

εκπαιδευτικών έχουν φύγει και οι αναρρωτικές άδειες αυτές θα αναπληρωθούν το ταχύτερο δυνατό.

Κλείνω με το κομμάτι της στέγασης. Πρέπει να βρούμε και να πιέσουμε όλοι την τοπική κοινωνία και την τοπική αυτοδιοίκηση να αναλάβει την ευθύνη που της αναλογεί και να βρει ένα σχολείο για τα παιδιά. Δεν κρυβόμαστε και δεν κρύβομαι προσωπικά πίσω από τη σχολική διαρροή. Τη βλέπω, όμως, ως ακόμα πιο σημαντικό, ακόμα πιο επιτακτική ανάγκη από αυτή του συγκεκριμένου ζητήματος. Είναι χρόνιο ζήτημα, είναι ζήτημα κοινωνικό, είναι ζήτημα το οποίο αφορά πάρα πολύ στα παιδιά και στο τι πολίτες θα έχουμε αύριο και είναι βασική μας υποχρέωση να τη μειώσουμε ακόμα παραπάνω από ό,τι οι προσπάθειές μας έχουν καταφέρει.

Σας ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε να συμπληρώσω ένα μικρό σχόλιο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Παρακαλώ, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Αποδεικνύεται ότι το ζήτημα της σχολικής διαρροής, κυρία Υπουργέ, δεν λύνεται με διοικητικά μέτρα. Χρειάζεται ουσιαστικά υποστηρικτικά μέτρα αυτών των ανθρώπων, αυτών των οικογενειών, για να πάνε τα παιδιά τους στο σχολείο. Αυτό είναι το συμπέρασμα μετά τη θεσμοθέτηση αυτού του μέτρου, της σύνδεσης δηλαδή με το οικογενειακό επίδομα, το οποίο έχει εκληφθεί από τους ίδιους και ως ένα τιμωρητικό μέτρο εν πολλοίς. Χρειάζεται να στηριχθούν αυτοί οι άνθρωποι για να πάνε τα παιδιά τους στο σχολείο και χρειάζεται να σεβαστούμε και τον ιδιαίτερο τρόπο της ζωής που επιλέγουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Είναι κατανοητό, κύριε συνάδελφε. Ευχαριστούμε πολύ.

ΔΟΜΝΑ - ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Σωστό, αλλά αν έχει εκληφθεί ως τιμωρητικό μέτρο, είναι δικό τους λάθος. Το κράτος στηρίζει την οικογένεια και η οικογένεια με τη σειρά της πρέπει να στηρίζει το παιδί της. Είναι καθήκον της οικογένειας να μεγαλώνει σωστά το παιδί της και να μην το παραμελεί. Είναι βασική γονεϊκή ευθύνη το να στέλνει το παιδί της στο σχολείο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ.